

ΠΑΡΑΜΙΛΗΤΟ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Κωστής	50	χρονών
Μαρία	45	»
Ελένη	22	»
Άντση	22	»

ΠΑΡΑΜΙΑΗΤΟ

ΣΚΗΝΗ 1

ΚΩΣΤΗΣ (Παραμιλά στον ύπνον του). Πού μ' αφήνεις, πού πάεις τ'ζι αφήνεις με; Ρε Κωστή, ρε Κωστή πού πάεις; Πού πάεις ρε; Πού πάεις τ'ζι αφήνεις με; Ρε Κωστή στράφου πίσω ρε... Λυπήθου με ρε, λυπήθου με. Ρε Κωστή, ρε Κωστήηη...

ΜΑΡΙΑ Κωστήηηη ηηηηη Κωστήηηηη.

ΚΩΣΤΗΣ Πού πάεις, πού πάεις ρε Κωστήηηηη...

ΜΑΡΙΑ Κωστήηηηη, Κωστήηηηη.

ΚΩΣΤΗΣ Ναι, ναιαι.

ΜΑΡΙΑ Ξύπναααα, ξύπνααα.

ΚΩΣΤΗΣ Πού είμαι, πού είμαι;

ΜΑΡΙΑ Σπίτι μας είσαι, σπίτι μας. Ξύπνα, ξύπνα.

ΚΩΣΤΗΣ Τι θέλεις, τι θέλεις;

ΜΑΡΙΑ Ξύπνα, ξύπνα. Εν τ' όρομαν που θωρείς.

ΚΩΣΤΗΣ Παναγία μου, Παναγία μου.

ΜΑΡΙΑ Ξύπνα, σήκου πάνω.

ΚΩΣΤΗΣ Παναγία μου, Παναγία μου.

ΜΑΡΙΑ Εγίνηκες φυτίλλιν που το δρώμα.

ΚΩΣΤΗΣ Παναγία μου, νομίζω ότι θα πεταχτεί η καρδιά μου που το στήθος μου.

ΜΑΡΙΑ Έλα σφόγγα το δρώμα σου.

ΚΩΣΤΗΣ Φερ' μου έναν ποτήρι νερόν.

ΜΑΡΙΑ Να σου φέρω. Σφοντζίστου πρώτα. Θώρε, θώρε τρέχουν που το σβέγκο σου τα δρώματα τ'ζιαί πάσιν.

ΚΩΣΤΗΣ Άψε το φως σε παρακαλώ.

ΜΑΡΙΑ Θα σηκωθείς;

ΚΩΣΤΗΣ Είντα ώρα ένει;

ΜΑΡΙΑ Κοντεύκει να ξημερώσει. Εν τέσσερις η ώρα.

ΚΩΣΤΗΣ Θα σηκωθώ.

ΜΑΡΙΑ Τι θα κάμνεις αν σηκωθείς που τα τωρά;

- ΚΩΣΤΗΣ Δεν θέλω να μείνω μεσ' στα ρούχα.
- ΜΑΡΙΑ Καλάν, καλά. Έλα το νερό.
- ΚΩΣΤΗΣ Φκαριστώ. (Πίνει).
- ΜΑΡΙΑ Λυπούμαι. Αν σ' ένωθα λλίον γληροότερα τζι εξύπνουν σε, δεν θα έφταννες σ' έτσι κατάστασιν. Με την κούρασιν που είχα, έππεσα τζι εν ελάχτησα. Εξύπνησα που τες φωνές σου. Λυπούμαι.
- ΚΩΣΤΗΣ Θα μου περάσει.
- ΜΑΡΙΑ Τζει που πάω να πιστέψω ότι το ξεπέρασες, ξανάγκεται στον ύπνο σου.
- ΚΩΣΤΗΣ Τούτες τες νύχτες σπάνια να μεν τον δω. Φυσικά έχουν το τζι οι μέρες. Αύριον έχομεν είκοσι του μηνός.
- ΜΑΡΙΑ Φταΐσιν τζιαί τούτα ούλλα τα γεγονότα. Κόσμος πάει τζι έρχεται. Έχουμεν τζιαί τα παιδικιά μας που σου μάχονται. Εν φυσικόν να 'σαι αναστατωμένος.
- ΚΩΣΤΗΣ Αν είσιεν ένα χάπιν, που να το παίρνεις τζιαί να μεν σε παίρνει ο ύπνος, έσιεις τον λόγον μου πως έθεν να το πάρω.
- ΜΑΡΙΑ Δεν ημπορεί το πλάσμαν να ζήσει χωρίς ύπνον. Τζιαί να βγάλεις έτσι ιδέες που τον νουν σου.
- ΚΩΣΤΗΣ Αν εκαταλάβαιννες το μαρτύριον που περνώ ούλλη νύχτα!
- ΜΑΡΙΑ Λαλείς να μεν καταλαβαίννω; Έσιει κοσπέντε χρόνια που 'μαστιν παντρεμένοι. Που σε θωρώ να παραμιλάς, να φωνάζεις, να δρώννεις τζιαί να ποδρώννεις μεσ' στον ύπνον σου τζιαί λαλείς να μεν καταλαβαίννω;
- ΚΩΣΤΗΣ Γιατί δεν με ξυπνάς, γιατί μ' αφήνεις να βασανίζομαι;
- ΜΑΡΙΑ Όσον να ξυπνήσω ξυπνώ σε. Τι μπορώ να κάμω τζι εγιώ. Κατασκοτώννουμε ούλλη μέρα. Που την ποστασούσαν την πολλήν, όσον να ππέσω πάνω στο μαξιλάριν παίρνει με ο ύπνος. Μακάρι να μπορούσα να κάθομαι ούλλη νύχτα να σε γλέπω. Μα δεν ημπορώ. Δεν αντέχω.
- ΚΩΣΤΗΣ Δεν σου παραπονιούμαι.
- ΜΑΡΙΑ Ξέρω το, όμως φταΐεις τζι εσύ. Είσαι ξεροτζίεφαλος.

ΚΩΣΤΗΣ Είμαι ξεροτζιέφαλος!

ΜΑΡΙΑ Ναι είσαι ξεροτζιέφαλος. Έσει τόσα χρόνια που σε παρακαλώ να πάμε να δεις τζιαι κανέναν γιατρόν άλλον, μα δεν μου ακούεις.

ΚΩΣΤΗΣ Πόσους γιατρούς να δούμεν;

ΜΑΡΙΑ Όσους χρειαστεί, πέρι το ξεπεράσεις.

ΚΩΣΤΗΣ Αν ήταν να το ξεπεράσω, έθεν να το ξεπεράσω με όσους είδαμεν.

ΜΑΡΙΑ Πού το ξέρεις. Τα πράματα αλλάσσουν, η επιστήμη προοδεύει. Τόσα προβλήματα αντιμετωπίζει τα. Λαλείς να μεν τα καταφέρει να σε βοηθήσει να ξεπεράσεις τούτον το κακόν;

ΚΩΣΤΗΣ Έτο που δεν τα καταφέρνει.

ΜΑΡΙΑ Να ξαναδοκιμάσουμεν.

ΚΩΣΤΗΣ Να ξαναδοκιμάσουμεν!

ΜΑΡΙΑ Μα όι να το λαλείς για να με ξιφορτωθείς.

ΚΩΣΤΗΣ Έλα να βκούμεν νάκκον έξω.

ΜΑΡΙΑ Πού να πάμεν τωρά έτσι ώραν;

ΚΩΣΤΗΣ Να κάτσουμεν λλίον έξω στο μπαλκόνιν, να μου δώκει νάκκον ο αέρας.

ΜΑΡΙΑ Είσαι δρωμένος τζιαι θα τα στεγνώσεις πάνω σου.

ΚΩΣΤΗΣ Φερ' μου κάτι να μαντιστώ.

ΜΑΡΙΑ Βκάλε τη φανέλλαν τζιαι φόρησ' τες πιζιάμες σου. Παρόλον πο 'χουμεν Δευτερογιούνην κάμνει ψύχραν τα χαράματα.

ΚΩΣΤΗΣ Εστράντζισεν το στόμαν μου.

ΜΑΡΙΑ Εν που την αγωνίαν. Πικε αλλόναν βρόκκον νερόν.

ΚΩΣΤΗΣ Θεέ μου, είντα μαρτύριον περνά ούλλη νύχτα.

ΜΑΡΙΑ Δεν εν ούλλη νύχτα. Έτσι νομίζεις. Αλίμονον αν ήταν ούλλη νύχτα!

ΚΩΣΤΗΣ Πιστεύεις, πολλές φορές ππέφτω τζιαι παρακαλώ τον Θεόν να με γλιτώσει που τούτον το μαρτύριον.

- ΜΑΡΙΑ Είνταν τούτα που λαλείς; Κάμε πομονήν. Έσιεις δκυο κόρες να παντρέψεις. Άτε, έλα να βκούμεν να σου δώκει νάγκον η δροσιά της νύχτας. (Άνοιγμα της πόρτας). Έσειι τζιαι φεγγάριν πόψε. Θώρε το είντα φωτεινόν εν πο 'νει.
- ΚΩΣΤΗΣ Εκαταντήσαμεν ούτε τον ήλιον να μεν γυρίζουμεν να δούμεν πκιον, που μας καφαλίζει ούλλη μέρα. Όι να δούμεν το φεγγάριν!
- ΜΑΡΙΑ Κάμε πομονήν, πρέπει ν' αντέξουμεν. Όι για λλόου μας. Για τα παιδικιά μας.
- ΚΩΣΤΗΣ Δεν εν για τζείνα τα παιδικιά που αντέχω νομίζεις; Εμείς εχάσαμεν τη ζωή μας.
- ΜΑΡΙΑ Δόξα σοι ο Θεός να λαλείς.
- ΚΩΣΤΗΣ Δόξα σοι ο Θεός.

ΣΚΗΝΗ 2

- ΕΛΕΝΗ Άτε μάμια σε παρακαλώ, εσύ άμα θέλεις τζι άμα βάλεις τα δυνατά σου θα τον καταφέρεις.
- ΜΑΡΙΑ Δεν θέλει να πάμεν, καταλάβετε το.
- ΑΝΤΡΗ Τόσα χρόνια δεν είχαμεν άλλην έννοιαν τζι άλλην κουβένταν, παρά πότε να αννοίξουν οι στράτες, για να μας πάρετε να δούμεν τους τόπους μας. Τωρά, που μπορούμεν να το κάμουμεν, δεν μας παίρνετε.
- ΜΑΡΙΑ Έτο, τωρά που ήρτεν η ώρα η καλή δεν θέλει να πάει.
- ΕΛΕΝΗ Τζιαι πκοιος εν ο λόγος;
- ΜΑΡΙΑ Δειλιά να πάει.
- ΑΝΤΡΗ Γιατί δειλιά; Φοάται μέμπα τζιαι δει τα σπίθκια μας καταστρεμμένα;
- ΜΑΡΙΑ Εν τζιαι τούτον, όμως νομίζω πως εν άλλος ο κύριος λόγος.
- ΕΛΕΝΗ Πκοιος εν πο 'νει;
- ΜΑΡΙΑ Νομίζω ότι φοάται, πώς αν πάμεν ποτζεί, θα ξαναζωντανέψουν τζείνα ούλλα πο 'παθεν τότε μεσ' στην εισβολήν.
- ΑΝΤΡΗ Ύστερα που τόσα χρόνια;
- ΜΑΡΙΑ Ναι ύστερα που τόσα χρόνια. Ρωτάτε με εμέναν, που τον ιζιώ κάθε νύχτα, που τον θωρώ να δρώννει τζιαι να ποδρώννει τζιαι να συντρομάσσεται στον ύπνον του.
- ΕΛΕΝΗ Τζι όμως μπορεί να συμβεί το αντίθετον. Άμαν πάμεν τζιαι ξαναδεί τα, μπορεί να το ξεπεράσει.
- ΜΑΡΙΑ Μπορεί ναι μπορεί τζιαι όι.
- ΑΝΤΡΗ Αν δεν δοκιμάσουμεν πώς θα μάθουμεν;
- ΜΑΡΙΑ Εν δική του απόφαση. Καταλάβετε το.
- ΕΛΕΝΗ Εσύ δεν θέλεις, δεν έσεις επιθυμίαν να πάεις;
- ΜΑΡΙΑ Δεν έσει σημασίαν τι θέλω εγώ. Τζι αν θέλω εγώ, θα ξεκινήσω να πάω μόνη μου μιτά σας, να τον αφήκουμεν;
- ΑΝΤΡΗ Να προσπαθήσεις να τον πείσεις.
- ΜΑΡΙΑ Μα τωρά εσάς τι σας έπκιασεν τούτη ούλλη η μαρία;
- ΕΛΕΝΗ Ώσπου ακούμεν τους άλλους να διηγούνται είνταν που είδαν, γεννιέται μας η περιέργεια.

ΜΑΡΙΑ Η πολλή περιέργεια δεν ιβκαίννει σε καλόν.
 ΑΝΤΡΗ Αφήννεις μας να του μιλήσουμεν εμείς;
 ΜΑΡΙΑ Μιλήστε του.
 ΕΛΕΝΗ Άμα ξυπνήσει θα πάμε να του μιλήσουμεν.
 ΑΝΤΡΗ Σπάνια να γεννηθεί ο ήλιος τζιαι να τον εύρει μεσ' στα ρούχα. Τωρά εν οχτώ η ώρα τζι ακόμα τζοιμάται.
 ΜΑΡΙΑ Μιαν τζι εν Σάββατον τζι εν δουλεύκει σήμερα, είπα να τον αφήρω. Ώς τες πέντε το πρωίν εκάθετον πάνω στο μπαλκόνι.
 ΕΛΕΝΗ Εξύπνησεν πάλε μεσ' στην νύχταν;
 ΜΑΡΙΑ Περονά νύχτα που να μεν ιξυπνήσει; Εψές όμως ήταν πολλύν κακόν.
 ΑΝΤΡΗ Εφώναζεν πάλε στον ύπνον του;
 ΜΑΡΙΑ Εφώναζεν.
 ΕΛΕΝΗ Τζιαι τι ελάλεν;
 ΜΑΡΙΑ Ό,τι λαλεί πάντα... Πού πάεις ρε Κωστή, στράφου πίσω ρε Κωστή, λυπήθου με ρε Κωστή.
 ΑΝΤΡΗ Ξέρεις τι σκέφτομαι, ε μανά;
 ΜΑΡΙΑ Τι σκέφτεσαι κόρη μου;
 ΑΝΤΡΗ Μέμπα τζι εν του δώκαμεν την σημασίαν που έπρεπεν.
 ΜΑΡΙΑ Ό,τι περονά που το σιέρι μου κόρη μου, ό,τι μπορούσα έκαμα το. Τζιαι την ψυσιήν μου αν ήταν δυνατόν θα μπορούσα να την δώσω για να γλιτώσει που τούτον το μαρτύριον. (Κλαίει).
 ΕΛΕΝΗ Εεεε, τι σ' έπκιασεν τωρά;
 ΜΑΡΙΑ Τι μ' επκιασεν τωρά! Τωρά μ' επκιασεν; Έσειε κοσπέντε χρόνια που είμαστιν παντρεμένοι ξαπολά με η έννοια του, το κακόν του, η αγωνία του, είτε μέραν είτε νύχταν;
 ΑΝΤΡΗ Σταμάτα να κλαίεις.
 ΜΑΡΙΑ Λαλείτε να μεν του έδωκα σημασίαν; Άλλα ξέρετε τζι άλλα δεν σας τα λαλώ. Λυπούμαι σας τζι εσάς. Γιατί να σας βάλλω τζι εσάς στες έννοιες.
 ΕΛΕΝΗ Σιώπα, κανεί.

- ΜΑΡΙΑ Ξέρετε σε πόσους γιατρούς τον επήρα, ακόμα τζιαι με το ζόρι; Τίποτε. Δεν γίνεται τίποτε. Ως τζει που του είπα να πάει τζιαι σε κανέναν πνευματικόν να ξημολοηθεί. Δεν πάει. Δεν θέλει να πάει. Τι να του κάμω. Τι να κάμω. Αποφάσισα το πκιον. Ωσπου ζω, ώσπου εν τ' αμμάθκια μου ανοιχτά, θα τον ακούω να φωνάζει μεσ' στην νύχταν.
- ΑΝΤΡΗ Σταμάτα, θ' αρρωστήσεις.
- ΜΑΡΙΑ Προτιμά να βασανίζεται τζιαι να κρατά το βάσανον του για τον εαυτόν του. Δεν μιλά, δεν συντυχάννει. Πόσες φορές να τον ρωτήσω τζιαι να μεν παίρνω απάντησιν; Πκιος εν τούτος με τ' όνομαν του, που του φωνάζει κάθε νύχτα μεσ' στον ύπνον του; Πκιος εν τούτος, που τον έκαμε να ζιει με τους εφιάλτες τόσα χρόνια; Γιατί δεν μας λαλεί; Αν ιζειί, να πάμεν να τον εύρουμεν. Να συντύχουμεν. Να δούμεν τι επάθαν. Πέγκι τελειώσει τούτον το κακόν. (Ακούεται πόρτα).
- ΕΛΕΝΗ Σσσης σαν να τον ακούω να ξυπνά.
- ΑΝΤΡΗ Αλλάζετε κουβένταν.
- ΕΛΕΝΗ Θέλεις να 'ρτει καμιά που λλόου μας μαζί σου σήμερα;
- ΜΑΡΙΑ Γιάλι άλι θα τα καταφέρω.
- ΑΝΤΡΗ Εν μεγάλη η πολυκατοικία που σφουγγαρίζεις κάθε Σάββατον. Θα δυσκολευτείς έβκα-κατέβα τζεινες ούλλες τες σκάλες.
- ΜΑΡΙΑ Το περασμένο Σάββατον εκατάφερα τα.
- ΕΛΕΝΗ Το περασμένον Σάββατον ήσουν αναγκασμένη να πάεις, αφού εμείς ελείπαμεν.
- ΜΑΡΙΑ Μείνετε να κάμετε λίλην παρέαν του παπά σας.
- ΑΝΤΡΗ Μα να σε αφήρουμε μόνη σου πάλε;
- ΜΑΡΙΑ Δεν εν η πρώτη φορά. Άλλωστε είντα να σας το κούψω. Αντρέπουμει πκιον να σας παίρνω μιτά μου κοτζιά μου γεναίτζες. Ένας πον να σας δει είνταν πον να πει;
- ΕΛΕΝΗ Ό,τι θέλουν ας πουν.
- ΜΑΡΙΑ Εσείς δεν αντρέπεστε;
- ΑΝΤΡΗ Η δουλειά δεν εν αντροπή.

- ΜΑΡΙΑ Εξαοτάται που την δουλειάν.
- ΕΛΕΝΗ Καμιά δουλειά δεν έσει αντροπήν. Φτάννει να βιάλλεις τη ζήση σου τίμα. Εσύ μας το 'μαθες.
- ΜΑΡΙΑ Ναι σίγουρα, μα το κάθε πλάσμαν αγωνίζεται για μια ζωήν καλλίτερην.
- ΑΝΤΡΗ Αν δεν έκαμνες τούτην την δουλειάν, ούτε σπίτι θα 'χαμεν, ούτε σχολείον θα πηαίναμε, μόνο με το μισθόν του παπά μου.
- ΜΑΡΙΑ Έσιετε δίκαιον.
- ΚΩΣΤΗΣ (Μπαίνοντας). Καλημέρα σας.
- ΟΛΕΣ Καλημέρα.
- ΜΑΡΙΑ Ελένη κάμε καφέν του παπά σου.
- ΑΝΤΡΗ (Κάνοντας την αδιάφορη). Ετζοιμήθηρες καλά παπά;
- ΚΩΣΤΗΣ Καλά κόρη μου.
- ΜΑΡΙΑ Κάτσε.
- ΚΩΣΤΗΣ Ευτυχώς που καθιερώθηκεν τζιαι τούτη η αγρία του Σαββάτου τζιαι πνάζουμεν νάκκον περιτου.
- ΑΝΤΡΗ Να σου φέρω μιαν αναπαυτικήν να κάτσεις πκιο άνετα παπά;
- ΚΩΣΤΗΣ Εβιάστηρες να με γεράσεις αγάπη μου.
- ΑΝΤΡΗ Γιατί παπά μου;
- ΚΩΣΤΗΣ Πενήντα χρονών είμαι ακόμα. Γίνεται να σηκώνουμαι που το στρώμαν τζιαι να ππέφτω πάνω στην αναπαυτικήν;
- ΑΝΤΡΗ Επειδή ξέρω πως κουράζεσαι ούλλη μέρα.
- ΚΩΣΤΗΣ Έσει κανέναν που δεν κουράζεται κόρη μου; Έτσι εν τούτη η ζωή. Ένας αγώνας για να τα φέρει ο άνθρωπος βόλτα.
- ΑΝΤΡΗ Έσει πολλούς που τα βρίσκουν έτοιμα παπά μου.
- ΚΩΣΤΗΣ Τι να κάμουμεν. Εμείς δυστυχώς είχαμεν τα τζι εχάσαμεν τα.
- ΜΑΡΙΑ Όσα περιτου έσιεις, τόσες περιτου τζιαι οι έννοιες σου.
- ΚΩΣΤΗΣ Τούτα λαλούμεν τα για να παρηγορούμαστιν.
- ΜΑΡΙΑ Δε τους τζείνους που τα έχουν. Νομίζεις πως εν καλλίτεροι που λλόου μας;

ΚΩΣΤΗΣ Σίγουρα δεν εν σειρόττεροι.

ΜΑΡΙΑ Άλλα πράματα μετρούν περίτου στη ζωήν, παρό τα ριάλια τζι οι περιουσίες. Τζιαι πρώτα πρώτα η αγάπη, η κατανόηση, η υγεία.

ΚΩΣΤΗΣ Ναι, όμως άμα κάθε μέρα αχ τζιαι βαχ, είντα λοής να 'σει το πλάσμαν την υγείαν του;

ΑΝΤΡΗ Γιατί παπά μου αχ τζιαι βαχ;

ΚΩΣΤΗΣ Δεν λαλώ για λλόου μας κόρη μου. Εμείς καλά είμαστιν. Δόξα σοι ο Θεός. Λαλώ για τον κόσμο που αγωνίζεται να τα φέρει βόλτα.

ΕΛΕΝΗ Έλα τον καφέ σου παπά.

ΚΩΣΤΗΣ Φκαριστώ Ελένη μου. Έτο, εγώ τι άλλον θέλω θαρκέστε; Έναν καφέν που τα σιέρκα σας.

ΕΛΕΝΗ Τζι εμείς να 'χουμεν τη χαράν να σου τον κάμνουμεν παπά μου.

ΜΑΡΙΑ Εγώ πρέπει να φεύγω. Πέρκι τελειώσω ώς το μεσημέρι.

ΕΛΕΝΗ Θα 'ρτω τζι εγώ μιτά σου.

ΜΑΡΙΑ Περονώ μόνη μου λαλώ σας.

ΕΛΕΝΗ Αποκλείεται να σ' αφήκουμεν να πας μόνη σου.

ΜΑΡΙΑ Καλάν.

ΑΝΤΡΗ Τι θέλετε να σας μαιριέψω, μιαν τζιαι θα μ' αφήκετε έσσω;

ΜΑΡΙΑ Εξηγήθου με τον παπά σου.

ΣΚΗΝΗ 3

(Από την εκκλησίαν ακούεται το ...Κύριε εκέκραξα).

- ΜΑΡΙΑ Αααα Παναγία μου ε Κωστή, με τούτα ούλλα εξιχάσαμεν τέλεια. Εβκήκεν τέλεια που τον νουν μας.
- ΚΩΣΤΗΣ Είνταν που ξιχάσαμεν;
- ΜΑΡΙΑ Δεν ακούεις π' άρκειπεν ο εσπερινός;
- ΚΩΣΤΗΣ Αφού αύριον εν Κυριακή, πόψε θα 'σαι εσπερινόν.
- ΜΑΡΙΑ Αύριον δεν εν μόνον Κυριακή. Αύριον εν τζιαι του Προφήτη Ηλία. Γιορτάζει ο τζύρης σου.
- ΚΩΣΤΗΣ Γιορτάζει ο τζύρης μου!
- ΜΑΡΙΑ Έβκην τέλεια που τον νουν μας.
- ΚΩΣΤΗΣ Ήταν μια φορά τζι έναν τζιαιρόν που γιορτάζαμεν τον Προφήτην Ηλίαν. Έσαι που το '74, που γίνην η εισβολή την ημέραν της γιορτής του, που εξιχάσαμεν τον Άγιον.
- ΜΑΡΙΑ Ο τζύρης σου πάντως δεν τον ξιχάννει. Τουλάχιστον που τον τζιαιρόν που παντρευτήκαμεν δεν αθθυμούμαι να κόψει πίσω χρόνον την γιορτήν του.
- ΚΩΣΤΗΣ Ξέρω, ξέρω, γράφει σ' ένα μνημονοχάρτιν που τη μιαν τους ζωντανούς τζιαι που την άλλην τους πεθαμμένους για να τους μνημονέψει ο παπάς.
- ΜΑΡΙΑ Ας εν τζιαι τούτον.
- ΚΩΣΤΗΣ Αθθυμούμαι παλιά, έτσι μέραν, τραπέζια πο 'καμνεν τζιαι διασκεδάσεις. Το αθάνατον που λαλούσιν, έθεν να το παρουσιάσει η μάνα μου στο τραπέζιν. Εν τζι η εποχή π' αρκινούν να παρουσιάζονται τωρά. Πρωτοφανούσιμα...
- ΜΑΡΙΑ «Της Αγίας Μαρίνας ρόγαν τζιαι τ' Αϊ Ηλία σύκο».
- ΚΩΣΤΗΣ Αν ιστέκω ακόμα στα πόδκια μου, εν που μου διούν ζωήν τζείνες οι αναμνήσεις.
- ΜΑΡΙΑ Τζι όμως δεν αποφασίζεις τωρά π' αννοίξαν οι στράτες να πας να δεις τους τόπους σου.
- ΚΩΣΤΗΣ Άθρωπος εν ο τόπος λαλεί η παροιμία.
- ΜΑΡΙΑ Δεν εκατάλαβα.

- ΚΩΣΤΗΣ Θαρκέσαι οι τόποι μας εμείνασιν σαν ήταν; Εν οι τόποι που τους εκατοικούσαμεν εμείς; Που αγαπούσαμεν ακόμα τζιαί τες πέτρες τους; Να δούμεν πκοιοι κουβαλητοί κάθονται μεσ' στα σπίθκια μας! Να δούμεν είντα λοής τα κάμαν, είντα λοής τα έχουν.
- ΜΑΡΙΑ Αν δεν πάρεις την απόφαση να πας να δεις, είντα λοής θα ξέρεις;
- ΚΩΣΤΗΣ Φαντάζομαι, υπολογίζω. Σκέφτομαι είντα λοής εν να γινή-
κασιν τα έπιπλα που φύαμεν τζι αφήκαμεν. Αφήκαν τα σαν ήταν; Επογιατίσαν τα; Εβκάλαν τα έξω στην αυλήν τζι εκά-
ψαν τα, για να μεν τα θωρούν τζιαί να μας αθθυμούνται; Εφέραν άλλα της Ανατολής τζι εβάλαν μέσα; Είντα φωτο-
γραφίες κρέμμονται τωρά στους τοίχους; Οι φωτογρα-
φίες των γονιών τζιαί των παππούδων μας; Εν δυνατόν να
τες αφήκαν ακόμα κρεμμασμένες; Αν πάω τζιαί δω πλά-
σματα πον τα ξέρω τζιαμαί που ήταν η στετέ μου τζι ο
παππούς μου, τζιαμαί που ήταν η φωτογραφία του γάμου
των γονιών μου, τζιαμαί που ήταν τα στέφανα των γονιών
μου, είντα λοής εν να μου έρτει; Εσύ ξέρεις με καλά. Ρωτώ
σε. Υπολογίζεις είντα λοής εν να μου έρτει; Υπολογίζεις τι
μπορώ να κάμω; Θέλεις να πα να τσακκωθώ με τα πλά-
σματα τα ξένα; Που είντα φταΐσιν στο κάτω κάτω; Εκου-
βαλήσαν τα τζιαί τζείνα που τους τόπους τους.
- ΜΑΡΙΑ Εν να 'μασιν τζι εμείς κοντά σου. Εμείς, εγιώ τζι οι κόρες
μας, πόσο μετρούμεν για σέναν;
- ΚΩΣΤΗΣ Είσαστιν ο κόσμος ούλλος.
- ΜΑΡΙΑ Εν δυνατόν τότε να 'μασιν εμείς δίπλα σου τζιαί να σε
αφήκουμεν να κάμεις ή να πάθεις κακόν;
- ΚΩΣΤΗΣ Ακούω τόσα πολλά.
- ΜΑΡΙΑ Τι ακούεις;
- ΚΩΣΤΗΣ Ένας φίλος μου είπεν μου ότι επήαν με τη γεναΐκαν του
στο χωρκόν τους τζι άμαν εστραφήκαν η γεναΐκα του
έππεσε μιαν εβτομάδαν άρρωστη.
- ΜΑΡΙΑ Να σου πω εγιώ εκατόν, που πήαν τζι ήρταν τζι εν επάθαν
τίποτε.

ΚΩΣΤΗΣ Εγώ, ξέρεις το πολλά καλά, δεν είμαι μέσα στους πολλούς.

ΜΑΡΙΑ Δεν εν για τούτον που θέλω, που επιμένω να πάμεν. Θαρκέσαι ότι εγώ δεν υπολογίζω, ότι δεν ιξέρω είντα θα συναντήσουμεν; Όμως κάμνω το για σένα. Πέρκι δώκει ο Θεός μου, τζι άμα ξαναδείς τζείνους τους τόπους που έζησες, τζείνους τους τόπους που υπόφερες, που βασανίστηκες, τελειώσει τούτον το κακόν. Τούτον το καθενυχτικόν μαρτύριον.

ΚΩΣΤΗΣ Το παραμιλητό μου δεν έσει να κάμει τίποτε με τούτα ούλλα Μαρία μου.

ΜΑΡΙΑ Με τι έσει να κάμει καλό; Γιατί δεν μου λαλείς, γιατί δεν το ξομολοάσαι να πνάσει η ψυσιή σου;

(Ακούεται το απολυτίκιο του Προφήτη Ηλία «Ο ένσαρκος Άγγελος».)

ΚΩΣΤΗΣ Τελειώννει ο εσπερινός...

ΜΑΡΙΑ Μεν αλλάσσεις κουβένταν. Απάντα μου.

ΚΩΣΤΗΣ Όπου να 'σαι άκου την τζύρη μου πον να στραφεί που την εκκλησιάν.

ΜΑΡΙΑ Απάντα μου.

ΚΩΣΤΗΣ Δεν θέλω να πάω λαλώ σου.

ΜΑΡΙΑ Δεν εν τούτον που σ' ερωτώ.

ΚΩΣΤΗΣ Σε παρακαλώ, σε παρακαλώ.

ΜΑΡΙΑ Καλάν, καλάν.

(Συνεχίζει και τελειώννει το απολυτίκιο).

ΣΚΗΝΗ 4

(Ακούεται κόκορας).

- ΚΩΣΤΗΣ Ρε Κωστή, πού πάεις ρε Κωστή, πού μ' αφήνεις ρε Κωστή. Στράφου πίσω ρε Κωστή. Λυπήθου με ρε Κωστή, ρε Κωστή... (Ακούονται σειρήνες). Λυπήθου τους δικούς μου, αν δεν με λυπάσαι εμένα ρε Κωστή, ρε Κωστήρηη.
- ΜΑΡΙΑ Κωστήη, ε Κωστήηη, Κωστήηηη.
- ΚΩΣΤΗΣ Δεν ημπορώ. Πνίουμαι, πνίουμαι.
- ΜΑΡΙΑ Κωστήηηη, Ξύπνα Κωστήηηη.
- ΚΩΣΤΗΣ Θα πνιώ, θα πνιώ, πνίουμαι, πίννω νερόν της θάλασσας, πίννω νερόσοο.
- ΜΑΡΙΑ Ξύπνα Κωστήηη.
- ΚΩΣΤΗΣ Πού είμαι, πού είμαι;
- ΜΑΡΙΑ Ξύπνα Κωστή.
- ΚΩΣΤΗΣ Πού είμαι, τι ακούεται;
- ΜΑΡΙΑ Σειρήνες ακούονται.
- ΚΩΣΤΗΣ Σειρήνες των πλοίων;
- ΜΑΡΙΑ Πκοιων πλοίων;
- ΚΩΣΤΗΣ Των πολεμικών.
- ΜΑΡΙΑ Κύριε ελέησον είνταν τούτα που λαλείς; Άννοιξε τ' αμμάδκια σου.
- ΚΩΣΤΗΣ Πού είμαστιν;
- ΜΑΡΙΑ Σπίτι μας είμαστιν.
- ΚΩΣΤΗΣ Γιατί ακούονται σειρήνες;
- ΜΑΡΙΑ Έχομεν είκοσι του μηνός σήμερα. Άννοιξε τ' αμμάδκια σου.
- ΚΩΣΤΗΣ Είκοσι του μηνός!
- ΜΑΡΙΑ Ναι. Έχομεν του Προφήτη Ηλία σήμερα.
- ΚΩΣΤΗΣ Παναγία μου, Παναγία μου.
- ΜΑΡΙΑ Σαν σήμερα εγίνηκεν η εισβολή.
- ΚΩΣΤΗΣ Παναγία μου το στήθος μου.
- ΜΑΡΙΑ Ηρέμησε, ηρέμησε.
- ΚΩΣΤΗΣ Γείρε μου λλιόν νερόν.

ΜΑΡΙΑ (Γέρνει νερό). Εξημέρωσε να σε πάρει ο ύπνος τζιαι πάλε άρκεψες το παραμιλητό.

ΚΩΣΤΗΣ Καλλίττερα να μεν ετζοιμούμουν.

ΜΑΡΙΑ Έλα πιε.

ΚΩΣΤΗΣ Φκαριστώ.

ΜΑΡΙΑ Σιγά σιγά.

ΚΩΣΤΗΣ Εστέγνωσεν το στόμα μου.

ΜΑΡΙΑ Για πκοια πλοία ελάες;

ΚΩΣΤΗΣ Εξίχασες;

ΜΑΡΙΑ Τι να ξιχάσω;

ΚΩΣΤΗΣ Εν εις το ναυτικόν που υπηρετούσα τότε.

ΜΑΡΙΑ Τζι εθώρες όρομαν πως ήσουν μεσ' στην θάλασσαν;

ΚΩΣΤΗΣ Στη θάλασσαν της Τζερούνιας.

ΜΑΡΙΑ Τι άλλον εθώρες που σε αναστάτωσεν; Πε το να βκει που μέσα σου.

ΚΩΣΤΗΣ Επολυβολήσαν μας, ετρυπήσαν τη βάρκαν μας, έβαλεν νερά, δεν επρολαβαίναμεν να τα ξιντιλούμεν.

ΜΑΡΙΑ Πόθθεν σας επολυβολήσαν;

ΚΩΣΤΗΣ Που τα πλοία, που τα πολεμικά.

ΜΑΡΙΑ Πκοιοι είσαστιν μεσ' στην βάρκα;

ΚΩΣΤΗΣ Δκυο νομάτοι ούλλοι τζι ούλλοι.

ΜΑΡΙΑ Εσου τζιαι πκοιος άλλος;

ΚΩΣΤΗΣ Δεν θέλω να σκέφτομαι.

ΜΑΡΙΑ Γιατί;

ΚΩΣΤΗΣ Δεν θέλω.

ΜΑΡΙΑ Γιατί; Τι σου έκαμεν;

ΚΩΣΤΗΣ Τίποτε δεν μου έκαμεν. (Χτυπά η καμπάνα).

ΜΑΡΙΑ Πκοιος ήταν, πώς τον λαλούν;

ΚΩΣΤΗΣ Γιατί χτυπά η καμπάνα;

ΜΑΡΙΑ Πκοιος ήταν, πε μου τ' όνομαν του.

ΚΩΣΤΗΣ Γιατί χτυπά η καμπάνα;

ΜΑΡΙΑ Εξημέρωσεν. Χτυπά για την εκκλησιάν.

-
- ΚΩΣΤΗΣ Θα σηκωθώ να ετοιμαστώ να πάω.
- ΜΑΡΙΑ Πκοιος ήταν μιτά σου; Πε μου τ' όνομαν του.
- ΚΩΣΤΗΣ Δεν αθθυμούμαι.
- ΜΑΡΙΑ Άθρωπος που πολέμησες μιτά του τζι εν αθθυμάσαι τ' όνομαν του;
- ΚΩΣΤΗΣ Δεν αθθυμούμαι, δεν θέλω να αθθυμούμαι, σε παρακαλώ, σε παρακαλώ.
- ΜΑΡΙΑ Καλάν, καλάν. Ηρέμησε, ηρέμησε, ηρέμησε.
(Απαλή μουσική).

ΣΚΗΝΗ 5

- ΜΑΡΙΑ Πέτε μου δεσποσύνες, έτσι λοαρκάζετε να βιάλετε το καλο-
τζαίριν;
- ΕΛΕΝΗ Τι θέλεις να κάμουμεν;
- ΜΑΡΙΑ Επέρασε μήνας που έκλεισεν το σχολείο σας τζιαι δεν
κάμνετε απολύτως τίποτε.
- ΑΝΤΡΗ Οι διακοπές εδείχτηκαν για να ξεκουραζούμαστιν.
- ΜΑΡΙΑ Μα κάμνετε τίποτε άλλον που να ξεκουράζεστε;
- ΕΛΕΝΗ Ποττέ σου δεν είσαι ευχαριστημένη.
- ΜΑΡΙΑ Ξέρετε πολλούς που κάμνουν διακοπές τρεις μήνες το
καλοτζαίρι;
- ΕΛΕΝΗ Οι μαθητές.
- ΜΑΡΙΑ Έσειε μαθητές που το καλοτζαίριν βιάλλουν τα έξοδα του
σειμώννα, βιάλλουν τα δίδακτρα τους.
- ΑΝΤΡΗ Είσιεν μια φοράν τζι έναν τζιαιρόν.
- ΜΑΡΙΑ Ξέρετε πόσα λεφτά θέλετε κάθε χρόνο για να πηαίννετε στο
κολλέγιο;
- ΕΛΕΝΗ Ξαναλαλούμεν σου, αν θέλεις βοήθειαν, παίρνε μας μιτά
σου.
- ΜΑΡΙΑ Να 'βρετε δουλειάν της σπουδής σας τζιαι της σειράς σας.
- ΑΝΤΡΗ Άμα τελειώσουμεν το κολλέγιο θα 'βρουμεν.
- ΜΑΡΙΑ Πάντως, ένα να ξέρετε. Δεν ημπορώ να σας θωρώ ούλλη
μέρα έσσω, σαν τες λειχούσες.
- ΕΛΕΝΗ Μα τι έπαθες σήμερα πάλε;
- ΜΑΡΙΑ Τίποτε.
- ΑΝΤΡΗ Τότε γιατί κλαίεις;
- ΜΑΡΙΑ Που σας θωρώ αδκιασερές.
- ΕΛΕΝΗ Επαραμίλαν πάλε;
- ΜΑΡΙΑ Ναι.
- ΑΝΤΡΗ Έχουν το οι μέρες, έχομεν είκοσι σήμερα, θα περάσει.
- ΜΑΡΙΑ Ούλλη νύχτα δεν τζοιμάται, ούλλη μέρα γυρίζει με το
αυτοκίνητον της εταιρείας. Άρκεψεν να μπαίννει τζιαι στα
χρόνια, δεν έσειε την αντοχήν που είσιεν πρώτα. Ανησυχώ
πολλά για λλόου του.

ΕΛΕΝΗ Ησύχασε, ησύχασε. Μεν βάλλεις το κακό στον νουν σου.
ΜΑΡΙΑ Να κλείω τ' αμμάδκια μου για να μεν θωρώ;
ΑΝΤΡΗ Ησύχασε.
ΜΑΡΙΑ Να στουπλώνω τα φκια μου για να μεν ακούω;
ΕΛΕΝΗ Σε παρακαλώ.
ΜΑΡΙΑ Να θολώνω τον νουν μου για να μεν ισκέφτουμαι;
ΑΝΤΡΗ Είσαι αναστατωμένη τζιαι θωρείς τα ούλλα μαύρα.
ΜΑΡΙΑ Εψές επίστεψα μια στιγμὴν πως ἔθεν να μιλήσει.
ΕΛΕΝΗ Τι σου είπεν;
ΜΑΡΙΑ Ὑστερα εμάσησεν τα πάλε.
ΑΝΤΡΗ Δεν έβκαλες συμπέρασμα;
ΜΑΡΙΑ Υποσχεθήκατε μου πως θα του μιλήσετε.
ΕΛΕΝΗ Θα του μιλήσουμεν.
ΜΑΡΙΑ Πότε;
ΑΝΤΡΗ Εχτές εκουβεντιάσαμεν ακόμα. Σιγά-σιγά, να τον πετύχουμε στην ώραν την καλήν.
ΜΑΡΙΑ Εσάς έσειι σας περίτου αδυναμίαν. Πέρικι τον καταφέρετε να αννοίξει την καρκιάν του.

ΣΚΗΝΗ 6

ΚΩΣΤΗΣ Άτε, εγώ λαλώ να σας καληνυχτήσω.
ΕΛΕΝΗ Μα θα πας να ππέσεις που τα τωρά παπά;
ΚΩΣΤΗΣ Αύριον θα ξυπνήσω πρωϊν. Έχω να κάμω μακρινόν ταξί-
δι.
ΜΑΡΙΑ Ωσπου θα πάεις;
ΚΩΣΤΗΣ Θα πα να κάμω διανομήν ώς τη Χρυσοχού.
ΑΝΤΡΗ Κάτσε ακόμα λλίον παπά.
ΜΑΡΙΑ Καλά σου λαλούν οι κόρες σου. Τζι αν ιπέσεις που τα
τωρά θα τζοιμηθείς;
ΚΩΣΤΗΣ Θα διαβάσω λλίον πέρκι με πάρει ο ύπνος.
ΜΑΡΙΑ Αν τζοιμηθείς που τα τωρά, θα ξυπνήσεις τζιαι δεν θα
τζοιμάσαι ούλλη νύχτα.
ΚΩΣΤΗΣ Καλλίττερα.
ΕΛΕΝΗ Γιατί καλλίττερα παπά;
ΚΩΣΤΗΣ Έχουν να πουν ότι ο ύπνος ο πολλύς βλάφτει.
ΑΝΤΡΗ Γιατί δεν μας λαλείς την αλήθειαν; Γιατί δεν μας μιλάς
παπά;
ΚΩΣΤΗΣ Τι να σας πω;
ΕΛΕΝΗ Γιατί να βασανίζεσαι τόσα χρόνια μόνος σου;
ΚΩΣΤΗΣ Έσει κανέναν που δεν βασανίζεται;
ΑΝΤΡΗ Έτσι σαν εσέναν;
ΚΩΣΤΗΣ Τζιαι πού ξέρετε πόσο βασανίζουμαι εγώ τζιαι πόσο βασ-
ανίζονται οι άλλοι;
ΕΛΕΝΗ Ξέρεις πολλούς που παρακαλούν να μεινίσκουν όξυπνοι
την νύχταν;
ΚΩΣΤΗΣ Εν η μάνα σας που σας εδασκάλεψεν;
ΜΑΡΙΑ Εγώ δεν τους είπα τίποτε.
ΚΩΣΤΗΣ Πού ξέρουν καλό αν βασανίζουμαι ή όι;
ΜΑΡΙΑ Μα νομίζεις εν τα μωρά που κρατούσες πασ' στα γόνατα
σου; Νομίζεις πως δεν καταλαβαίνουν;
ΚΩΣΤΗΣ Τι να καταλάβουν;
ΜΑΡΙΑ (Της ξεφεύγει). Ότι βασανίζεσαι τζιαι βασανίζεις μας.

ΚΩΣΤΗΣ Βασανίζω σας!

ΑΝΤΡΗ Μάμμα σε παρακαλώ.

ΜΑΡΙΑ Συγγνώμη.

ΚΩΣΤΗΣ Ώστε βασανίζω σας!

ΜΑΡΙΑ Βασανίζεσαι. Τζι άμα σε θωρούμεν, εν φυσικόν να βασανιζούμαστιν τζι εμείς μιτά σου.

ΚΩΣΤΗΣ Ο Θεός να με γλιτώσει, για να μεν βασανίζομαι τζιαι να σας βασανίζω.

ΜΑΡΙΑ Για τ' όνομαν του Θεού, είντα λόγια λαλείς ομπρός τους;

ΚΩΣΤΗΣ Θαρκέσαι πως εν τα μωρά που κρατούσα πάνω στα γόνατα μου; Τη μιαν πάνω στο έναν τζιαι την άλλην στο άλλον; Τωρά όσον τζι είπες το. Να ξέρουν λοιπόν. Καλλίτερα να ξέρουν.

ΕΛΕΝΗ Τι να ξέρουμεν παπά μου;

ΚΩΣΤΗΣ (Συνέρχεται). Τίποτε

ΑΝΤΡΗ Μίλα μας.

ΚΩΣΤΗΣ Τι να σας πω;

ΕΛΕΝΗ Τζείνον που σε βασανίζει.

ΑΝΤΡΗ Νομίζεις θα αλλάξει τίποτε αν μας το πεις; Δεν σε ξέρουμεν; Δε σε μάθαμεν τόσα χρόνια;

ΕΛΕΝΗ Η αγάπη μας με τίποτε δεν αλλάσσει.

ΑΝΤΡΗ Πε το να γλιτώσεις.

ΚΩΣΤΗΣ (Παύση). Είσαστιν καλά δασκαλεμένες.

ΕΛΕΝΗ Θωρούμεν, ακούουμεν, καταλαβαίνουμεν.

ΚΩΣΤΗΣ Τι καταλαβαίνετε;

ΑΝΤΡΗ Ότι βασανίζεσαι, ότι υποφέρεις άδικα.

ΚΩΣΤΗΣ Άδικα;

ΕΛΕΝΗ Ναι άδικα.

ΚΩΣΤΗΣ Εν πον ιξέρετε.

ΑΝΤΡΗ Τι να ξέρουμεν;

ΚΩΣΤΗΣ Αγαπώ σας πολλά, μόνον εσάς έχω. Δκυο κόρες ούλλες ούλλες, δκυο κόρες δίδυμες.

ΕΛΕΝΗ Μεν αλλάσσεις κουβένταν.

ΚΩΣΤΗΣ Δεν θέλω να σας χάσω.
ΑΝΤΡΗ Γιατί να μας χάσεις;
ΚΩΣΤΗΣ Δεν θέλω να με αποστραφείτε.
ΕΛΕΝΗ Γιατί να σε αποστραφούμε;
ΚΩΣΤΗΣ Θέλω να μ' αγαπάτε σαν μ' αγαπάτε.
ΑΝΤΡΗ Πάντα θα σ' αγαπούμεν.
ΚΩΣΤΗΣ Τζιαι να μ' εχτιμάτε.
ΕΛΕΝΗ Κανέναν δεν εχτιμούμεν περίτου που σέναν.
ΚΩΣΤΗΣ Εν πον ιξέρετε.
ΑΝΤΡΗ Τι να ξέρουμεν;
ΕΛΕΝΗ Σύντυσιε μας.
ΑΝΤΡΗ Μίλαααα.
ΚΩΣΤΗΣ Λυπηθείτε με.
ΜΑΡΙΑ Αφήστε τον.
ΕΛΕΝΗ Μίλα.
ΜΑΡΙΑ Αφήστε τον.
ΑΝΤΡΗ Μίλααα.
ΚΩΣΤΗΣ Έφνα τζι άφηγα τον, έφνα τζι άφηγα τον, έφνα τζι άφηγα
τοοοοον... (Κλαίει).

ΣΚΗΝΗ 7

(Μουσική).

- ΜΑΡΙΑ Έλα, έλα, τωρά που ησύχασες, πε τα που την αρκήν να βκουν που μέσα σου.
- ΕΛΕΝΗ Παπά μου.
- ΑΝΤΡΗ Καλέ μου παπά.
- ΜΑΡΙΑ Αφήστε τον, αφήστε τον.
- ΚΩΣΤΗΣ Δώστε μου έναν ποτήρι νερό.
- ΜΑΡΙΑ (Γέρονει). Τόσα χρόνια γιατί δεν άνοιξες το στόμα σου;
- ΚΩΣΤΗΣ Εφοούμουν.
- ΜΑΡΙΑ Τι εφοάσουν;
- ΚΩΣΤΗΣ Να χάσω την εκτίμηση σας.
- ΜΑΡΙΑ Έλα πκιε.
- ΚΩΣΤΗΣ Φκαριστώ. (Πίνει).
- ΜΑΡΙΑ Άκουσα να τον λαλείς Αντώνη.
- ΚΩΣΤΗΣ Ναι, Αντώνη. Μαζίν εκαταταχτήκαμεν στο ναυτικό, μαζίν υπηρετήσαμε, μαζίν επολεμήσαμε. (Παύση). Η εισβολή ηύρεν μας στη θάλασσαν της Τζιερούνιας. Εχάσαμεν την ομάδα μας τζι εβρεθήκαμεν μόνοι μας πάνω στη βάρκα μέσα στα ανοιχτά. Μόλις μας επισημάναν αρκέψαν να μας πολυβολούν. Ετραυματιστήκαμεν τζι οι δυο. Η βάρκα εβυθίστηκεν. Εβρεθήκαμεν μέσα στη θάλασσαν να αιμορραγούμεν. Ένωθα πως θα λιποθυμούσα. Άρκεψα να κολυμπώ προς την ακτήν. Έχαννα τις δυνάμεις μου. Άφηκα το κύμμα να με παίρνει. Τότε άκουσα τον να μου φωνάζει: Ρε Κωστή, πού είσαι ρε Κωστή, πού πάεις ρε Κωστή, πού μ' αφήννεις ρε Κωστή. Λυπήθου με ρε Κωστή, ρε Κωστήηηη, ρε Κωστήηηη.
- ΜΑΡΙΑ Έλα ησύχασε, ησύχασε.
- ΚΩΣΤΗΣ Εδοκίμασα να του φωνάξω τζι εν έβκαιννε η φωνή μου.
- ΜΑΡΙΑ Ησύχασε, ησύχασε.
- ΚΩΣΤΗΣ Έφρα τζι άφηκα τον, έφρα τζι άφηκαν τον.

ΕΛΕΝΗ Δεν εμπορούσες παπά μου.
ΑΝΤΡΗ Δεν εμπορούσες παπά μου.
ΚΩΣΤΗΣ Έφρα τζι άφηρα τον, έφρα τζι άφηρα τον.
ΜΑΡΙΑ Αν εστρέφουσιν θα χάννεσουν τζι εσύ.
ΚΩΣΤΗΣ Κάλλιον να χάννουμουν τζι εγώ.
ΜΑΡΙΑ Τζι εμείς πού θα σε βρίσκαμεν καλέ μου;
ΕΛΕΝΗ Παπά μου.
ΑΝΤΡΗ Καλέ μου παπά μου.